

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

ÎN PRAGUL

MARI ÎNTÎLNIRI

Peste câteva zile, sub marea cupolă a pavilionului Expoziției Realizărilor Economice Naționale din Capitală, va avea loc unul din cele mai de seamă evenimente din viața agriculturii noastre cooperatiste. Aici, unde cu aproape patru ani în urmă, se consfințea încheierea cooperativizării agriculturii și cu aceasta victoria deplină și definitivă a socialismului la orașe și sate, delegații aleși în conferințele regionale se vor întâlni la Congres pentru constituirea Uniunii Naționale a Cooperativelor agricole de producție.

Mile de mandatarai ai țărânimii cooperatiste, gospodari de frunte de pe cimpurile Crișanei, Banatului, de pe întinsul Bărăganului, împreună cu cei din cimpia și dealurile Transilvaniei, Olteniei, Moldovei și Dobrogei, și din alte mindre plaiuri din cele 16 regiuni ale țării, vor aduce cu ei cele mai curate gânduri de mulțumire și nețărmurită dragoste a întregii țărâni față de Partidul Comunist Român, angajamentul lor să slujească neabătut țelul măreț al făuririi unei vieți tot mai fericite pentru întregul nostru popor.

Dezbătând problemele majore ale agriculturii noastre, în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965, delegații vor face bilanțul realizărilor din unitățile pe care le reprezintă. Se va vorbi de rodul țarinii, de recoltele mari obținute chiar în condițiile anului trecut, an în care natura a fost mai puțin darnică, se va releva rolul mecanizării, chimizării și irigațiilor ogoarelor. Cooperatorii din Negru-Vodă, bunăoară, au scos în vara trecută nu mai puțin de 5540 kg griu la hectar pe o solă de 75 hectare, căreia i s-au administrat îngrășăminte chimice și pe care au semănat soiul Bezostaiă. Cine și-ar fi putut închipui cu 10—15 ani în urmă, că în Dobrogea cu verile ei fierbinți și vânturi năpraznice, cu pământul ei sărăcăcios, ar fi așa ceva cu puțință? Dar pământul Dobrogei își dezvăluie în fiecare an tainele și e departe de a-și fi secătuit rezervele. La Oltina, pe același pământ din totdeauna, cooperatorii și-au amenajat 117 hectare de orezării și au plantat viță de vie în terase. Au ascultat indemnul specialiștilor și acum scot câte 30 de mii de lei la hectarul de orez și tot la un hectar obțin câte 9000 kilograme de struguri. Sînt numai două exemple și poate nu cele mai semnificative. Cooperativa agricolă le-a dat oamenilor cutezanță și conștiința puterii lor.

Exemplele amintite nu sînt fapte întâmplătoare, după cum nu este întâmplătoare vasta acțiune de recuperare a terenurilor în pantă supuse eroziunilor. Membrii cooperatorii au săpat în ele terase, sădind apoi viță de vie și pomi dîndu-le întrebuințare potrivit cu clima, solul și expoziția față de soare. Acolo unde există condiții s-au amenajat grădini pentru legumicultură. E cit se poate de semnificativ eșitul de aproape trei milioane și jumătate realizat de cooperatorii din Scurtești, regiunea Ploiești, numai din legume și zarzavaturi.

Vorbind de realizările obținute, delegații vor analiza cu spirit de răspundere posibilitățile de care dispun, rezervele interne încă nefolosite, subliniind rolul însemnat pe care îl are Uniunea Națională a Cooperativelor agricole de producție și uniunile regionale și raionale, organisme chemate să ajute la consolidarea cooperativelor agricole, să favorizeze relațiile intercooperatiste, să rezolve unele probleme social-culturale.

Pornind de la realitatea vremii, cooperatorii de azi țin seama de ea și chibzuiesc cu profund spirit analitic ce anume au de făcut în lumina învățăturii dată de partid. Se vor ridica o seamă de probleme privind munca colectivă în folosul obștei, adică în folosul tuturor. Se va sublinia, bunăoară, că arta de a conduce cooperativa agricolă constă în a pune în valoare priceperea tuturor, toți factorii care generează avîntul. Încrederea, interesul cooperativelor pentru tot ce ce privește bunul mers al treburilor.

Participanții la congres vor avea multe de spus despre drepturile și îndatoririle cooperativelor în lumina proiectului de Statut, despre folosirea rațională a pământului, a îngrășămintelor naturale și chimice, a mașinilor și tractoarelor, aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate, organizarea și retribuția muncii.

Lucrările apropiatului Congres de constituire a Uniunii Naționale a Cooperativelor agricole de producție vor releva prin problemele puse în dezbatere, însemnătatea învățăturii Partidului Comunist Român privind dezvoltarea agriculturii, locul pe care această însemnată ramură va trebui să-l ocupe în ansamblul economiei naționale. Serisorile și telegramele adresate Comitetului Central al Partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu acum în pragul marii întâlniri a cooperativelor dovedesc adevărul întregii țărâni față de măsurile stabilite de Congresul al IX-lea al partidului și de Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie trecut, hotărîrea neabătută a acestora de a munci neobosit pentru continuă înflorire a patriei noastre socialiste.

Portret de țărancă din regiunea Brașov.

FEMEIA SATULUI ROMÂNESC DE AZI

Pe tabloul vast al României socialiste se profilează astăzi cu pregnanță, luminos și demn, chipul femeii, cetățeană egală în drepturi și îndatoriri, părtașă activă la toate transformările înnoitoare care se petrec continuu în țara noastră. Pretutindeni, prinse în eferescența muncii constructive, milioane de femei sînt prezente astăzi prin activitatea lor la tot ceea ce poporul înfăptuiește sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru a ridica patria noastră la un nivel tot mai înalt de progres și civilizație.

Dezvoltarea impetuoasă a economiei naționale, pe baza industrializării țării, a cuprins și agricultura, ca factor de mare importanță în ansamblul economiei, determinînd transformări profunde și în viața satelor, a populației acestora.

Dacă am încerca să aruncăm o punte peste cei 20 de ani care au trecut de la Eliberare, cu greu am mai recunoaște în femeia satului de azi țărancă umilă și istovită de altădată — descrisă în operele unor mari scriitori, sau înfățișată cu trăsături de nobilă tristețe în pinzele picturilor.

Mi-ar fi greu să înfățișez, în toată complexitatea lor, schimbările petrecute în viața femeilor din satele și comunele patriei noastre în ultimele două decenii. Țărancă de azi este cetățeană demnă, sigură de sine, cu deplina conștiință a răspunderii pe care o poartă, alături de toți locuitorii satelor, pentru tot ceea ce se înfăptuiește. Prin activitatea multilaterală și creatoare ea demonstrează evoluția netă ce s-a produs în felul său de a trăi și de a gândi. Astăzi, femeile iau parte la viața intensă, plină de evenimente a satelor și comunelor lor, a țării întregi.

Cîte cuvinte pline de înțelepciune au rostit femeile de la sate, la adunările în care s-au dezbătut documentele celui de-al IX-lea Congres al partidului, ale Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 11—12 noiembrie 1965, care au stabilit măsuri de semnificație excepțională

pentru progresul țării! Cu cită competență au luat cuvîntul la dezbaterile proiectelor de statut al cooperativei agricole de producție și al Uniunii Naționale, uniunilor regionale și raionale ale cooperativelor agricole, exprimîndu-și aprobarea față de prevederile acestora și hotărîrea de a-și spori contribuția la creșterea producției agricole animale și vegetale, la întărirea economico-organizatorică a C.A.P., la traducerea în viață a tuturor hotărîrilor partidului privind dezvoltarea agriculturii noastre socialiste!

Nu numai prin munca lor pricepută pe ogoare, dar și prin participarea, cu simț de răspundere, alături de ceilalți cooperatorii, la analiza — în cadrul adunărilor generale ale cooperativelor agricole de producție — a tuturor problemelor importante privind buna desfășurare a procesului de producție, femeile contribuie în mod activ la realizarea politicii agrare a partidului. Manifestînd o permanentă sete de cunoaștere și din dorința de a practica cu tot mai multă siguranță o agricultură modernă, științifică, țărancele cooperatoare urmează cu sirguintă, diferitele forme de învățămînt agrozootehnic.

Hărnicia cu care lucrează în oricare ramură a agriculturii, la cultura mare, în zootehnic, legumicultură și viticultură, răspunderea, priceperea și competența lor sînt tot mai mult prețuite, dovadă fiind și alegerea unui număr mult mai mare de femei, anul acesta, în consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producție, în comisiile de revizie sau ca șefe de echipă, brigadiere, vicepreședinte sau președinte de C.A.P.

Semnificativ pentru recunoașterea autorității de

MARIA GROZA
vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor

(Continuare în pag. 4-5)

RASPINDIREA CUNOȘTINȚELOR ȘTIINȚIFICE LA SATE

B agajul de cunoștințe al țăranului cooperator, ca și puterea sa de înțelegere a problemelor științifice este, în ultimii ani, în continuă creștere. În activitatea de răspindire a cunoștințelor științifice la sate, trebuie să se țină seama deci, că se acționează pe un teren în permanentă transformare. Apare astfel și necesitatea organizării unor manifestări de propagare a cunoștințelor științifice, mereu mai pline de substanță, fără a se neglija, bineînțeles, principiul accesibilității.

O atenție deosebită se acordă în ultima vreme propagării științei și în cuprinsul raionului Sf. Gheorghe. Am ales pentru exemplificare căminul cultural din comuna Araci.

Dacă reprezentațiile formației de teatru sau evoluția echipei de dansuri fac de multă vreme „săli pline”, acest fenomen a devenit în ultimul timp obișnuit și la manifestările mai puțin „spectaculoase”, legate de răspindirea cunoștințelor științifice în rindul sătenilor. E drept că, uneori, aceste acțiuni sînt cuplate — o conferință sau o vizită a brigăzii științifice precedînd manifestările artistice, dar chiar și atunci cînd ele sînt singure aflușul, se bucură de succes. Nu e mai puțin adevărat că, alteori, tot manifestări pentru răspindirea cunoștințelor științifice, nu string decît cîteva zeci de participanți, desfășurîndu-se de altfel într-o încăpere mai mică decît sala de spectacole a căminului. Această fluctuație a numărului de participanți, de la sute la zeci și invers, ne-a atras atenția și sperăm că ea îi va duce și pe activiștii culturali din Araci la concluziile necesare.

În ultimele luni s-au ținut în comună mai multe manifestări pe teme științifice și, periodic, au avut loc întîlniri cu o brigadă științifică din Brașov. Chiar numai urmîrind modul în care s-au desfășurat cîteva din aceste manifestări putem da de cauza fluctuațiilor sus amintite. O conferință ca Diferite fenomene ale naturii, care a fost precedată de vizitarea unei expoziții cu planșe explicative despre fulger, aurora boreală etc., s-a bucurat de un real succes. La fel Seara de întrebări și răspunsuri unde s-a vorbit despre transformarea naturii de către om (natura în slujba omului, circulația apei etc.). Acestea au adunat în sala căminului cîte 400 de participanți. Atunci cînd expunerile sînt însoțite de planșe, de diafilme, cînd se organizează manifestări mai complexe, reușita e pe măsura eforturilor.

De propaganda științifică răspund în comună Angela Teodorescu, profesoară de științe naturale și Zoltan Deneș, profesor de geografie și naturale. Dar printre celelalte 20 de cadre didactice ca și printre ceilalți intelectuali mai există suficiente forțe care pot fi angrenate în acțiunea de popularizare a cunoștințelor științifice. Numai astfel vor putea fi organizate manifestări complexe (simpozioane, seri de întrebări și răspunsuri) prevăzute de fapt pentru viitoarele luni. Astfel — după cum ne mărturiseau unii vizitatori frecvenți ai

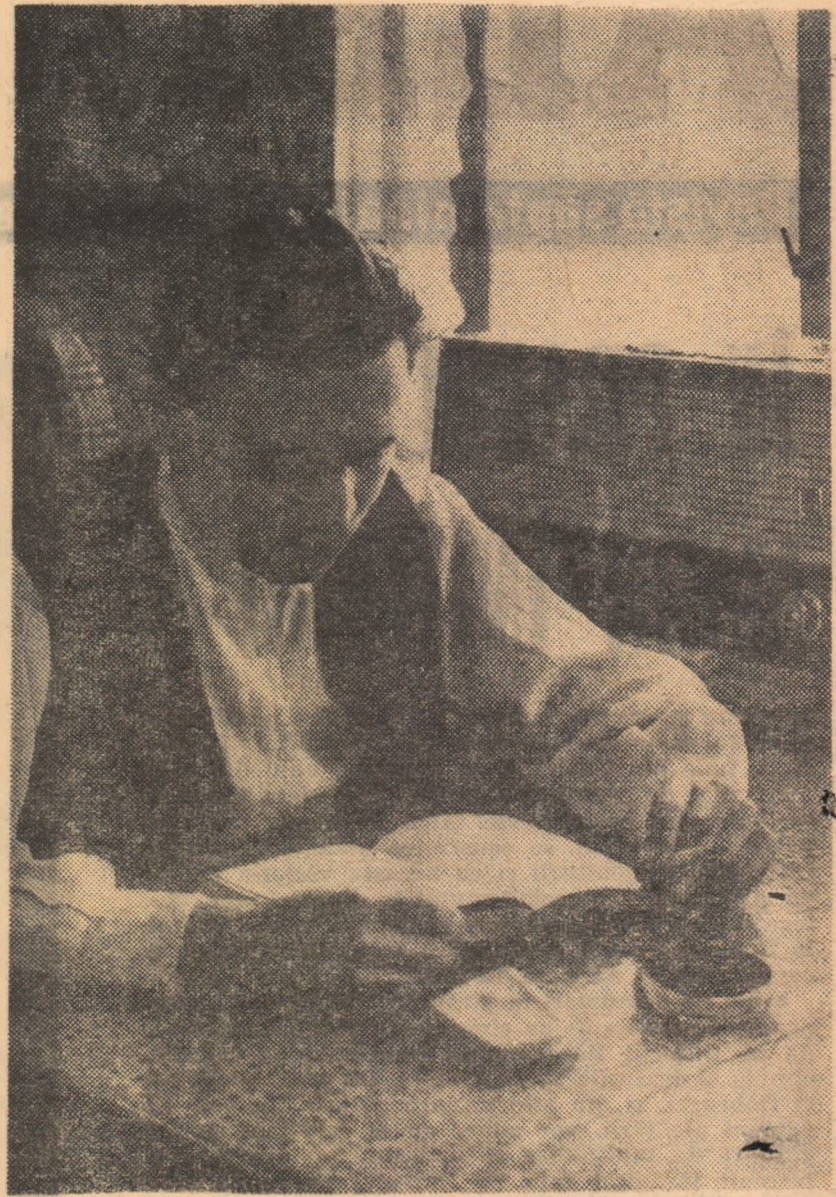
căminului cultural ca Maria Axente sau Teofil Lenca — chiar teme interesante ca Originea și evoluția omului, Cum s-a format pămîntul, rezumate la simple lecturi monotone, se desfășoară în fața unui număr mic de auditori. De aici a decurs și necesitatea de a se relua, după cum e prevăzut în planul acțiunilor viitoare, mai adîncit și în fața unui auditoriu mai larg, unele teme tratate anul trecut. O mai veche dorință a localnicilor care ar putea fi îndeplinită cu acest prilej, este organizarea din cînd în cînd a unor seri de experiențe științifice. Lucrul ar putea fi realizat, pornind de la cele mai puțin complicate experiențe, chiar cu materialul didactic existent la școală.

Deseori sătenii solicită explicații în legătură cu cele aflate fragmentar la radio, la televizor sau în vreo carte. Este cu atît mai mare răspunderea activiștilor culturali din comună care se ocupă de popularizarea cunoștințelor științifice, tocmai datorită faptului că ei contribuie la consolidarea unor cunoștințe deja acumulate. Un rol deosebit îi revine în acest sens brigăzii științifice care încearcă, și de obicei reușește, să elucideze acele probleme cărora localnicii nu le pot da o rezolvare numai cu posibilitățile existente în comună. Întîlnirile, de obicei lunare, ale unei brigăzi științifice din Brașov cu sătenii din Araci, provoacă în general dezbateri fructuoase. Totuși, o apariție ca cea din 13 februarie a brigăzii științifice alcătuită... dintr-un singur inginer — oricît de competent ar fi răspunsul acesta la problemele variate puse în discuție (Luna 9 și perspectivele pe care le deschide, Cum se turnează un film, Situația din Vietnam etc.) — ar putea stîrni rezervele sătenilor la o viitoare vizită a brigăzii. Iată și aici o cauză generatoare de fluctuație a numărului de participanți la aceste manifestări.

De altfel, pentru aceste fluctuații există și o altă explicație, mai simplă. Pur și simplu nu întotdeauna se face cum trebuie popularizarea respectivelor manifestări și mobilizarea participanților. Cam neglijați sînt și locuitorii satelor aparținătoare Ariușd și Hetea de unde ar putea fi atrași numeroși auditori sau pentru care s-ar putea organiza, la ei acasă, mai multe manifestări pentru răspindirea cunoștințelor științifice.

Nu s-ar putea spune că în comuna Araci nu există o preocupare susținută și permanentă în domeniul popularizării cunoștințelor științifice. Mărturie stau numeroasele manifestări care au adus satisfacții în rindul sătenilor ea și proiectele pentru lunile următoare. Dar cu aceeași energie cheltuită ar putea fi atrași mai mulți oameni la dezbaterile acestor probleme. Cu numărul de intelectuali care există în comuna Araci se poate și trebuie ridicată activitatea de propagare a cunoștințelor științifice la nivelul cerințelor tot mai complexe ale sătenilor.

VLADIMIR PANĂ

Brigadierul Gheorghe Safa de la cooperativa agricolă de producție din Nădab, regiunea Crișana, acordă studiului o bună parte a timpului său liber.

Din poșta săptămîinii

Turneul în raionul Fetești al Teatrului regional București „Barbu Delavrancea” a constituit un eveniment în viața culturală a comunelor din raion. În ziua de 12 februarie 1966, colectivul teatrului a prezentat în sala căminului cultural din Făcăeni spectacolul premieră Nuntă la revistă de Jack Fulga.

Colectivul teatral s-a deplasat și în comunele Borcea, Bordușani, Săveni, Tîndărești, Fetești oraș și Fetești gară.

FRÎNCU CONSTANTIN
Făcăeni

Cadrele didactice de la Liceul din Roznov au prezentat la căminul cultural un spectacol cu piesa Articolul 111 de Ștefan Haralamb. Avînd un bogat conținut educativ spectacolul s-a bucurat de mult succes. În pregătirea lui un aport valoros o fost al actorului Uță Tiberiu de la Teatrul de stat din Piatra Neamț.

ELENA MURARU
Roznov

Preocupîndu-se îndeaproape de activitatea căminelor culturale din raion, Comitetul pentru cultură și artă și Casa raională de cultură Videle sînt în căutarea unor noi forme menite să atragă spre lăcașurile culturii cît mai mulți oameni ai muncii.

În afara dialogurilor pe scenă, pentru restul formațiilor, respectiv teatru și brigadă, se organizează ștafete culturale care se desfășoară tot pe faze de concurs. Prin această nouă formă de manifestare sînt descoperiți noi interpreți talentați ai folclorului vlăscean, tineri și vîrstnici. Merită aici amintite numele solistului vocal Vlad Nicolae în vîrstă de 81 de ani din comuna Cătunu, al lui Constantin Tănase care la vîrsta de 79 de ani se dovedește un bun interpret al dansurilor populare și numele micuței Ecaterina Beșliu, în vîrstă de 6 ani, din comuna Grevencu, interpretă de cîntece populare.

CORVIN ALEXE
Videle

Romancier și nuvelist, autor de schițe și povestiri, scriitorul Remus Luca surprinde, în paginile cărților sale, prefaceri sociale din țara noastră. Inclinat spre mediul sătesc, atît de familiar, autorul părăsește satul ardelean — martor al celor mai multe din nuvelele și schițele sale — plasînd acțiunea romanului de față în climatul unei stațiuni de odihnă.

Nu putem vorbi de o acțiune propriu-zisă în cadrul romanului, de fapte și lucruri, care se înlanțuie, se încheagă sub ochii noștri. Conținutul vine să

Remus LUCA:

„CU CE SE

SLEFUIESC

DIAMANTELE”

se înfiripe din retrospectiva amintirilor unui concediu de vară, petrecut în această stațiune. Un miner, Glogovețan — un activist de partid, Ciobanu — un scriitor, Gîntești — un inginer agronom, Proca, iată compania de concediu și în același timp eroii cărții, alături de care autorul — de data aceasta, ziarist — își petrece vacanța.

Sechestrați de ploaie, între pereții camerei, oamenii încearcă să-și alunge monotonia orelor, povestind despre viața lor, sau a altora, despre muncă sau căminul familial, alte-

ori filozofează despre viață, la un pahar de vin, sau fac excursii prin împrejurimi, cînd vremea e frumoasă, glumind sau tachineîndu-se.

De fapt, din tot ce așteptăm oamenii vorbesc mai în serios, mai în glumă, din tot ce povestesc despre viața lor, sau a celor pe care-i cunosc, din ce gîndesc despre muncă, sau dragoste, se desprinde imaginea omului zilelor noastre a cărui conștiință destelenită de prejudecăți și meschinării, pășeste în ritmul vieții noi. Tenaci și curajoși în lupta cu viața,

înțelegînd să trăiască în cel mai deplin și înalt sens uman, oameni ca Glogovețan muncesc și luptă, pătrunși de justețea datoriei față de partid. Cu povestea vieții sale, poposim pe meleagurile satului ardelean, privit în perspectiva noilor prefaceri.

Romanul vădește alese calități artistice. Răzbate în el perspectiva optimistă a timpului cînd „Diamantele vor fi șlefuite perfect. Nici o milionime de gram nu se va mai pierde”.

VIRGINIA POPINA

GÎNDURI PENTRU CONGRES

LA NOI, LA APOLD

Cooperativa agricolă de producție ne-a dat nouă, adică celor despre care nu se știa înainte mai nimic, posibilitatea să ne cunoaștem mai bine și să ne înțelegem puterile. Eu lucrez în brigada a doua de cimp. Am căutat întotdeauna să învăț din cele spuse de brigadier și inginer. Ei știu mai bine și sfaturile pe care ni le dau nu-s vorbe în vînt. Ascultîndu-i am avut cea mai mare depășire din brigadă — 1 425 kg de porumb boabe la hectar — și cea mai mare retribuție. Am primit ca retribuție suplimentară, peste ce mi se cuvenea pentru zilele-muncă 370 kg porumb, 130 kg cartofi, 300 kg de struguri. Nu m-am mulțumit să fiu numai eu printre fruntași și i-am ajutat și pe alții să țină pasul, fiindcă asta-i spre cîștigul tuturor. În adunarea generală în care am fost aleasă delegată la congres, tovarășii mi-au amintit că în cooperativa agricolă nu muncеște nimeni de unul singur, că aici într-ajutorarea ne e trebuitoare ca aerul.

Am avut anul trecut producții mari. Cu producția de lapte sîntem cît pe ce să-i întrecem pe cei din Cilnic. Planul de perspectivă pe următorii ani prevede creșterea neîncetată a producției. Venitul din sectorul zootehnic va trece la anul de 1 milion de lei iar producția de lapte pe cap de vacă va depăși 2 600 litri. Cooperativa noastră agricolă a împărțit în 1964, numai ca retribuție suplimentară, suma de 700 000 de lei și 200 de tone de porumb. Anul trecut, în sectorul zootehnic, care ne-a făcut cunoșcuți în raion, — fiecare ingrijitor a luat ca retribuție cîte 1 200 lei. Ne dă mina, așadar, să ne întrecem; iar la conferința raională a C.A.P. i-am și chemat la întrecere pe cei din Cilnic și Gîrbova. Am propus să se depășească cifrele de plan pe 1966 la grîu cu 200 kg la ha, la porumb cu 400 kg, la cartofi cu o tonă, iar la lapte cu 200 litri pe cap de vacă.

M-au întrebat cei de acasă: „Ce-ai să le spui tu, Mărie, tovarășilor acolo la Congres?”.

Iar eu le-am povestit ce vam scris aici.

MARIA NICOARA
cooperatoare agricolă din Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara

TOATE COOPERATIVELE LA NIVELUL CELOR MAI BUNE

Congresul de constituire a Uniunii Naționale a cooperativelor agricole de producție este un eveniment de seamă în viața țărânimii noastre cooperatiste.

Privită în lumina documentelor ce vor fi supuse dezbaterilor la congres, activitatea Uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție Găești va avea ca obiectiv principal aducerea tuturor cooperativelor agricole la nivelul celor mai bune. În raionul nostru, marea majoritate a C.A.P. au obținut în 1965 recolte sporite, ceea ce a făcut ca valoarea producției să crească față de anii trecuți. Totuși, au fost situații în care realizările pe unități au fost diferite,

deși condițiile de climă și sol sînt identice. Astfel, în timp ce cooperativa agricolă din Mogoșani a obținut, în medie, anul trecut, 3 144 kg grîu și 1 650 kg porumb la hectar, cooperativa din Gura Fioi a realizat doar 1 045 kg grîu și 838 kg porumb la hectar!

Printr-o folosire cît mai judicioasă a posibilităților și rezervelor de care dispunem, ne-am propus ca în acest an să sporim substanțial producția și anume: 28 877 tone grîu, 29 975 tone porumb, 1 900 tone floarea-soarelui și peste 400 tone cartofi.

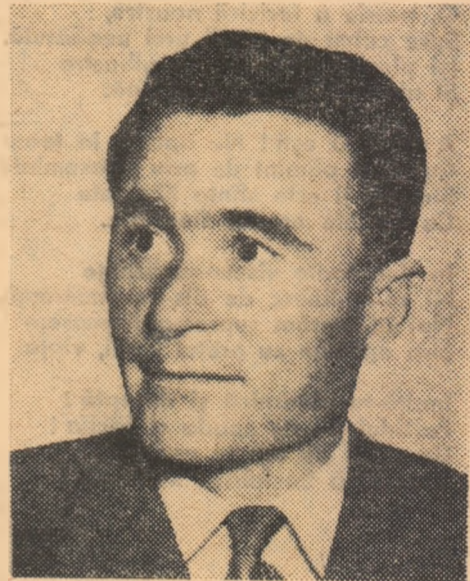
Principalele căi de realizare a acestor obiective vor fi:

— sporirea fertilității solului, prin folosirea îngrășămintelor organice, chimice și a amendamentelor în fiecare unitate;

— atenția acordată irigațiilor, pe baza amenajărilor din surse locale, prin folosirea lacurilor de acumulare, a pinzei de apă freatică și de adîncime, prin construirea de puțuri de suprafață și fîntini arteziene: astfel, ne-am propus să irigăm 2 739 hectare în cursul anilor 1966—70, dintre care 1 360 hectare în 1966.

ION GEORGESCU
președintele Uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție Găești

DELEGAȚI LA CONGRESUL DE ÎNFIINȚARE A UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE:

NICOLAE HUDITEANU
Erou al Muncii Socialiste, regiunea Dobrogea

MARIA ZIDARU
Erou al Muncii Socialiste, regiunea Maramureș

ION COSTACHE
președinte al cooperativei agricole de producție Petrești, regiunea Argeș

AURELIA VOICU
membră a cooperativei agricole de producție Titu, regiunea București

RESURSELE PROPRII

Apropiatul congres la care am cinstea să fiu delegat ne găsește mai maturi ca oricînd, cu o experiență mai mare cîștigată în atîția ani de muncă. Încă de la conferința raională și regională a cooperativelor agricole de producție, la care am participat, am plecat cu învățăminte prețioase. Mulți dintre vorbitori au scos în evidență datoria pe care o avem de a ne folosi cît mai bine resursele pro-

prii. Planul de perspectivă al cooperativei noastre înscrie printre sarcinile permanente extinderea irigațiilor. Vom iriga în acest an încă 40 de hectare. Lacul Fundata este inepuizabil și folosirea pe scară largă a apei de aici putea fi făcută mai de mult, dacă eram ceva mai hotărîți. În anii care vin se va accentua la noi zonarea culturilor care au condiții deosebite de dezvoltare cum ar fi porumbul și plantele tehnice. În 1970 vom vinde statului 200 de vagoane de porumb, cantitate care depășește capacitatea silozului cel mare de la Slobozia. La aceasta trebuie adăugat cantitățile din ce în ce mai mari pe care le

vom repartiza la zilele muncă.

Avem multe de făcut și în sectorul zootehnic. În anii următori vom aplica măsurile care vor asigura o producție animalieră intensivă. Selecția, lotizarea ca și mărirea răspunderii ingrijitorilor față de soarta producției este ceea ce avem de făcut în prima urgență. Dezbaterile documentelor recente i-a însuflețit pe cooperatori, le-a stimulat inițiativa. Din mijlocul lor a pornit propunerea ca împreună cu cooperativa agricolă din Crunți să facem lucrările de îndiguire care vor permite irigarea unei suprafețe comune de 200 de hectare.

Cooperatorii noștri au realizat venituri bune și ei sînt mulțumiți. Anul trecut valoarea zilei-muncă a fost de 52 de lei, fiind cea mai mare din ultimii ani. Putem spune cu siguranță că nu e o întimplare ci rezultatul efortului colectiv al cooperatorilor desfășurat după indicațiile științei, precum și rolul sprijinului material și al îndrumării pe care o primim neîncetat din partea partidului și statului.

ION SPĂTĂRELU
președinte al cooperativei agricole de producție „Gheorghe Doja”, raionul Slobozia

STIMULAREA PRODUCȚIEI

În aceste zile de sfîrșit de februarie l-am întîlnit pe ing. Gh. Ștefănescu de la C.A.P. Văleni-Podgoria lingă o tarla unde duduiau tractoarele. Prima întrebare a venit firesc în acest context:

— Cum apreciați sarcinile ce revin specialiștilor din agricultură în lumina documentelor plenarei C.C. al

P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965?

— Măsurile elaborate cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii au pus în fața tuturor celor care lucrează în agricultură și în special în fața noastră, a cadrelor de specialiști, o problemă vitală — obținerea unor producții vegetale și animale sporite.

— Și care sînt principalele obiective ale cooperativei dv. în acest sens?

— În primul rînd, ne-am propus ca pînă la Congresul de constituire a Uniunii Naționale a cooperativelor agricole de producție să terminăm toate lucrările pri-

vind irigațiile, prin săparea a 7 000 m canal. Se vor iriga 175 ha. Ca urmare a constituirii Uniunii raionale a C.A.P., vom putea realiza o serie de obiective, care altfel ar fi solicitat un efort și cheltuieli mult mai mari. Astfel, în colaborare cu cooperativele agricole vecine vom construi o seră cu suprafața de 3 ha; o maternitate pentru viței în valoare de 150 000 lei; prin intermediul Uniunii vom intra în posesia unei măci valoroase de vaci. O atenție deosebită vom acorda sporirii fertilității solului cu ajutorul chimizării.

— Producția, desigur, va fi stimulată.

— Da. Astfel, cu ajutorul irigațiilor producția medie la grădina de legume va fi de 30 000 kg la hectar, în loc de 10 000 kg la hectar; la porumb vom obține, pe terenurile irigate, peste 5 000 kg boabe la hectar, față de 2 150 kg pe terenurile neirigate. Se înțelege, proporțional va crește și valoarea zilei-muncă.

Însuflețirea cu care cooperatorii din comuna Văleni-Podgoria se străduiesc să-și îndeplinească angajamentele luate în cinstea congresului sînt o expresie a entuziasmului cu care întîmpină acest important eveniment.

M. IORGULESCU

PATRIA

de VICTOR TULBURE

O, patrie a fericirii noastre,
Spre culmi de glorie urci neabătută.
Își pleacă bolta zărilor albastre
Și ale tale piscuri le sărută.

A noastră ești! Ne aparții în toate
Cu acest pământ de griu și oseminte!
Stropită-ți este sfânta libertate
Cu singele eroilor fierbinte.

În tine toate visele-ndrăznețe
Ni se-implinesc de dis-de-diminează.
Noi îți cântăm suprema frumusețe
Și-ți apărăm cu prețul vieții, viața.

Înalță-te puternică și dreaptă!
Partidul ți-este spada și făclia!
Un viitor de aur te așteaptă
Republică Socialistă România!

FEMEIA SATULUI ROMÂNESC DE AZI

(Urmare din pag. 1)

care se bucură astăzi femeile satelor noastre în rindurile întregului popor este faptul că în forul suprem al puterii de stat — Marea Adunare Națională — printre cele 67 deputate alese anul trecut, se numără 10 țărance cooperatoare și alte 12 femei ingineri agronomi, hortivicultori, profesoare și învățătoare care își desfășoară activitatea nemijlocit în sate și comune. Zeci de mii de țărance și intelectuale de la sate sunt deputate în sfaturile populare comunale, raionale și regionale.

O expresie dintre cele mai elocvente a preocupării femeilor pentru tot ce alcătuiește viața contemporană a satelor este participarea lor la activitățile patriotice de folos obștesc, pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a satelor și dezvoltarea avutului obștesc al cooperativelor agricole de producție; prezența lor activă la bogata activitate culturală și artistică care se desfășoară în cele 11945 cămine culturale. Femeile sînt cititoare asidue ale bibliotecilor sătești, îmbogățindu-și tot mai mult sufletul și mintea.

Astăzi nu putem vorbi de femeia satului românesc fără să includem numărul mare de învățătoare, profesoare, ingineri și medici a căror muncă devotată și prețuită de întreaga țărănie, se află în slujba înfloririi satelor, a răspîndirii științei și culturii, ocrotirii sănătății și instruirii copiilor și tineretului.

Creșterea continuă a veniturilor țărănimii, faptul că beneficiază tot mai mult de confortul și bunăstarea civilizației moderne, că-și poate construi casă nouă, cu mobilă modernă, radio sau diferite aparate de uz casnic nu numai că-i fac viața tot mai frumoasă, dar îi sporesc năzuințele spre mai bine. Pe aceeași linie a progresului satelor se înscrie extinderea rețelei de instituții medico-sanitare, care asigură ocrotirea sănătății lor și a familiilor.

Recunoștința pentru viața nouă pe care o trăiește a fost exprimată o dată mai mult, în cuvinte calde și cu prilejul adunărilor de dări de seamă și alegeri ale comitetelor și comisiilor femeilor, ce s-au desfășurat recent în cooperativele agricole de producție, în toate satele și comunele patriei noastre, ca și la conferințele raionale ale femeilor. Participând în număr mare, dezbătînd cu maturitate politică și spirit de răspundere nu numai misiunile ce le revin în munca de întărire economico-organizatorică a C.A.P. ci și întreaga activitate cultural-educativă și economico-obștească a comitetelor și comisiilor femeilor, făcînd propuneri interesante, femeile de la sate au contribuit și contribuie la îmbunătățirea muncii de viitor.

Orizontul lor nu se limitează însă la granițele satului lor și nici la hotarele țării; în sfera preocupărilor lor intră și ceea ce se petrece în lume, evenimentele internaționale, lupta popoarelor, a femeilor de pretutindență pentru pace și progres social, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru independență națională. Alături de întregul nostru popor, ele își reafirmă solidaritatea deplină cu cauza poporului vietnamez care și apără cu eroism și abnegație aspirațiile legitime la libertate și independență, condamnă cu indignare acțiunile agresive imperialiste în Vietnam.

Acestei femei a satului nostru nou, căreia socialismul i-a dat adevărata demnitate, mîndria omului liber, acestei femei care muncește pentru a culege de pe ogoare recolte de aur, tot mai îmbelșugate, care nu lipsește nicicînd de la înfrumusețarea satului, nici de la viața lui culturală și artistică, continuînd să rămînă aceeași gospodină iscusită, mamă și soție devotată în căminul său — îl aducem în preajma zilei de 8 Martie omagiuul nostru fierbinte.

Pădurean aprinse focul în sobă, se descălță de cizme și își trase un scaun înaintea focului. Îi era foame, îl răscolise țuica bătută cu Petrea și cu Zaharie, iar mititeii mai mult îl amăgiseră decît îl săturaseră. Se uită la ceas — mai era o oră bună pînă să plece. Ce-ar fi să mă duc la bărbier — asta ar fi o ocupație. Cît om fi stat noi la primul-secretar? Un ceas și mai bine, da, cam un ceas și jumătate. Ei poftim, într-un ceas și jumătate m-am simțit aruncat dintr-o parte în alta, ca o mingă. Mă purta „badea” din dreapta în stînga și înapoi, uite-așa... Nu l-a supărat, domnule, refuzul lui Zaharie, are omul dreptul să nu-l convină ceva, să vină cu păreri, chiar dacă nu-s fix pe fix și nu se acordă cu ale mele, ce, să te iriți din pricina asta? Îl lași să vorbească, să-și arate argumentele, dar ne întrebăm de ce tovarășul Pădurean n-a cîntărit toate posibilitățile. N-a prevăzut unde bate Zaharie și era de datoria lui să prevadă. Adică de ce, mă rog, dumneata, Pădurean, nu te-ai gîndit că Zaharie poate deveni secretar al Comitetului de partid pe comună? Are dreptate „badea” — nu mi-a trecut asta prin cap, și pace. Ei, vezi, tocmai asta-i greșeala — nu, ce greșeală? Asta-i o lipsă a ta în muncă, Pădurene, trebuia, erai obligat să cunoști oamenii în amănunt pentru ca în orice clipă să poți spune, indiferent de situație: dumnealui e bun acolo sau dincolo și nu-i potrivit în partea aceea, căutăm pe altcineva. Păi, m-am gîndit și l-am crezut potrivit să-l propunem ca președinte... Da, dar la mai multe nu te-ai gîndit în privința lui Zaharie. Nu-ți place la Zaharie naivitatea. Ce poți să-i faci, așa-i el. Dacă stai bine și te gîndești, spune totul cu bună credință, cu sinceritate, deschis. Și oricît ar exagera, nu cade în demagogie. Nu se încăpăținează să-și susțină părerile cînd observă că se aduc argumente mai raționale. Fii drept cu tine, Pădurean, ca să fii drept și cu alții; Zaharie nu seamănă cu tine, nici nu se poate, are o fire cu totul deosebită de a ta, dar ai putea zice că nu-i comunist bun? Cum să zici și să susții una ca asta, pentru Zaharie pui mîna-n foc! Totuși, ceva nu-ți convine, ceva din firea lui te îndispune și uneori — mărturisește — îl cam iei peste picior, te pripești citeodată și-l umilești, i te arăți superior, ca și cum ai cîștiga ceva din asta. El, în naivitatea lui, tace și îți dă ascultare, nu sesizează sau nu vrea să sesizeze ironiile, sau îl lasă indiferent, înțelegînd că, în viață omul mai și glumește, îi plac poznele și apreciază o vorbă de duh. Sau e pătruns de ideea că tu, instructor de partid, îi ești prin natura lucrurilor superior, altfel nu te-ar ține partidul acolo — ca instructor, deci om cu mai multă minte în cap — și se supune părerilor tale. Iar dacă vreodată nu s-a supus, asta n-a făcut-o din dorința de-a se arăta egal în drepturi cu tine, ci din convingere fermă că are dreptate. Povestea cu grîul, de peste vară. Ți-a fost greu să recunoști, Pădurene frate, că Zaharie a avut dreptate și te-ai cam vestejit după ce ai aflat că oamenii îi ținuseră parte lui, deși în ședință se pronunțaseră alături de tine. Vezi, Petrea a simțit că Zaharie are dreptate, și l-a sprijinit. De ce nu te-a iritat și atitudinea lui Petrea, de ce numai Zaharie te-a sîciit? Iar după ce ai constatat singur că poziția lui Zaharie e cea justă, de ce n-ai adunat organizația și să le spui franc celorlalți, adică celor ce te sprijiniseră fățarnic; să le fi spus așa: „Tovarăși, să dăm cărțile pe față. Săptămîna trecută ne-am pierdut trei ceasuri degeaba cînd fusesem foarte simplu să acceptăm de la bun început părerea tovarășului nostru Zaharie Bărbat. Recunosc în fața dumneavoastră că am greșit, eu eram convins că nu e bine cum zice dumnealui, și nu mă proțapeam dacă nu erați și voi,ăștialalți, de-o părere cu mine. Am aflat însă că voi numai de formă erați alături de mine. Explicați-mi, de ce, căci mie îmi miroase a nesinceritate, a fățarnicie atitudinea voastră și dacă-i așa, apoi numai atitudine comunistă nu i-aș zice”.

Ar fi ieșit o ședință model, despre caracterul comunist.

N-ai organizat-o, frate Pădurean. Acuma zici că nu era vreme de ședințe, se vinzoleau oamenii din pricina împărțelii, nu-ți ardea atunci de analizarea com-

Fragment din r

ACEA A PĂ

portării comunistilor. Dar n-ai făcut și ți-a rămas ca o rugină pe sufletem după deget, n-ai vrut să ana sinea ta, adică în conștiința ta te-a călăuzit atitudinea respectivă ar fi prestigiuul tău de instructor. Păi, sau fermitatea, sau adevărul că fost atît de clar că s-a auzit pînă fost „badea” de loc surprins că t punerea lui Zaharie, ținută secret să pînă la raion. Da, a simțit „ba purtat de la una la alta, din stînga poi pînă i-a venit lui bine și s-a cu Zaharie. Deștept; ne-a întors c ne-a lăudat că sîntem toți trei niște

Membri ai unei formații

GHERGHINA nume de floare

Arborii și pomii au nume bărbătești. Sînt simbolul dîrzeniei, tăriei. Doar salcia are nume feminin, poate fiindcă e mai mlădioasă și își răsfiră crengile în plete frunzoase, înclinate spre pămînt ca într-o îmbrățișare. Florile în schimb mai toate au nume feminine, așa cum multe femei poartă nume gingașe de floare.

Și Gherghina Cojocaru, președinta cooperativei agricole din comuna Cuza-Vodă, are nume de floare. Un nume care evocă parcă sfîciune. Pe măsura numelui te-ai aștepta s-o vezi și pe femeia aceasta, care conduce cu energie și pricepere de șase ani treburile unei cooperative agricole de producție situată printre frunțile din regiunea București. Președinta de cooperativă din Cuza-Vodă păstrează, în mlădierea vorbelor, note din modestia acestor flori și

mai ales cînd îi ceri să vorbească despre sine.

La muncă, pe cîmp, în mijlocul oamenilor se comportă ca un adevărat bărbat, dîrză, perseverentă, neobosită în tot ce întreprinde, bazîndu-se pe colectivul din care face parte.

— E un om care și-a ridicat autoritatea la demnitate, printr-un puternic simț al răspunderii și prin propriile forte — o caracteriza într-o discuție instructorul teritorial de partid. A crescut o dată cu cooperativa. Avea doar 20 de ani la înființarea ei, dar încă de atunci s-a atașat cu tot sufletul de interesele cooperativei, vîzînd în munca în colectiv, împletită cu cuceririle științei, calea unică de ridicare a tuturor satelor la nivel de bunăstare și fericire...
Toamă

Cînd a colă de urmă — i dit de tî fost doar na de cit pom își a mii pași conduce a în curtea născut b coincis, c ai cooper vînjos își iar foșne primi ani ma feme în brigad se strădu citînd în cu oame buni ge plivit, la tot unde poi nici trebuiau atelajele șămîntel îngrijeas auzea to generale propunei delor gr triva cel Cooperat încet, v cooperat Toamă

UL TĂ PART INTULUI

Dumitru MIRCEA

... și tirziu că, în ce șop-eun fel cipalul, A a n-a se pro-și adu-e, v-a și în-a acord legeaba nsecade

că doar cu oameni ca noi s-a făcut totul la sate. Totuși te-a plesnit, și ți se cădea, domnule Pădurean. N-ai analizat cum se cuvine lucrurile, cu alte cuvinte ai lucrat superficial și ne mirăm de ce... Să-i spui lui „badea” că la mijloc e și ceva subiectivism? Ar fi o recunoaștere târzie, dar nelipsită de sens. De vreme ce tu însuși ești convins că-i așa, e normal să te duci la superiorul tău și să-i spui deschis, tovarășe prim-secretar, n-am pace și liniște în cuget până nu mărunțim bine de tot sicila asta ce mă apasă. Ajuta-ți-mă. Ar fi cinstit, omenește, comunist. Sau nici acuma n-ai curaj? Vrei și pe mai departe să treci ușor peste astfel de conflicte, să le consideri fără importanță să-ți ajungă că-ți faci singur examenul de conștiință și-ți propui să fii mai atent cu oamenii.

Populare a căminului cultural din comuna Baia, regiunea Suceava

E și asta o cale, dar uite că Zaharie tot un fel de hoaspă după guler ți se pare, iar modul lui de-a se purta indispuie. Pe de altă parte, „badea” a sesizat asta, nici nu ți-a cerut părerea în legătură cu propunerea lui Zaharie, i s-a adresat lui Petrea ca și cum numai pe el îl interesa: „ce zici, tovarășe Fătu, de părerea bătrînului nostru Zaharie?...”

Cu mâna pe inimă z-l-ți, frate, că ai înghițit azi o gălușcă, îți dai seama de ea, și-i bine. Nu-ți face singe rău, uită-te cum a procedat „badea”, a trecut peste ea cu tact, dar a înregistrat ce trebuia. Cinstit ar fi să te duci la dumnealui și să-i spui, el te va întreba, fii sigur, de ce te porți așa cu Zaharie și tu, obligat de conștiință, îl vei informa amănunțit despre toate, chiar și despre micul păcat împotriva lui Mihai, tractoristul. Mic? Dacă n-ai fi în partidul comunist i-ai putea zice mic, dar uite cum se leagă una de alta și cum se întinde pecinginea pe sufletul tău, stimate tovarășe Pădurean. Va să zică, nu-l prea suportă pe tovarășul Zaharia Bărbat, zis Cînepă. Mă rog, se întâmplă. Știi, firea omului e ciudată; dai cine știe cum de un om, habar n-ai cine-l, dar simți dintr-un păcătos de instinct că nu-l poți suporta, nu te simți bine în preajma lui, simplul fapt că există te răcește la inimă. Orice strădanie e de prisos — nu te poți lipi de el, nici nu rabzi să se lipească de tine. Orice face, te îndeamnă să-l critici, chiar dacă nu i-o spui în față. Dacă ești om conștient, faci eforturi mari să depășești rețineră și să-l consideri ca pe oricare om de pe lumea asta. Dar ți se cere efort. Comunist fiind efortul acesta ți se impune. Dar se întâmplă și invers: întâlnești pe cineva și ți-e din prima clipă simpatic, atât de simpatic că ești totdeauna inclinat să-i ții partea, să-l ajuți, să-l ocrotești, să-l salți fără să te întrebi nici o clipă dacă merită... Iată, și instinctul acesta trebuie răpus, de cumva există și în tine, Pădurene! Pentru tine, aprecierea oamenilor nu-i jucărie, legea vieții tale te obligă să fii obiectiv până-n ultima limită; în relațiile cu oamenii nu ai dreptul să fii subiectiv. Deci, să-l dăm încolo de instinct, spune ce ai cu Zaharie, și în legătură cu el, ce ai cu fiu-său... Căci, dacă prima parte a subiectivității aș putea-o explica oarecum prin firea omului, a doua nu mai are nici o justificare. A, intervine fratele dumitale, Ilie... Sigur, îți plăcea o cumnată ca Silvia, îl și vedeai pe Ilie așezat cum se cuvine, cu o soție frumuseală și cuminte, harnică și inimoasă. Dar s-a virit pe fir băiatul lui Zaharie. Oricare altul nu te-ar fi neliniștit, doar știi prea bine că dragostea nu alege, dacă-i dragoste adevărată și nu o flecăreală oarecare între tineri. Tractoristul i-a „sufplat-o” lui Ilie pe Silvia și tu, pentru că-i băiatul lui Zaharie, te-ai lăsat dus de nas de Ilie. Și în loc să-l pui pe Ilie la locul lui, te apuci să măsozi brazdele lăsate pe arătură de Mihai și să recunoști, dar numai în sinea ta — iată altă greșeală — că băiatul își face datoria conștiincios.

Da, frate Ioane, ziua de azi ți-a servit o lecție. La drept vorbind, o meritați. Te-ai mai gândit la astea și altădată, dar numai azi, în discuția cu „badea”, ți s-a limpezit totul, ca apa. În fond, atât de simplu poți trece peste neplăcerea asta, ia gîndește-te. Pe Zaharie nu-l poți schimba, el trece prin viață visător, zîmbăreț și entuziast. Asta-i el. Umblă cu capul în nori, dar cu obiele în cizmele de cauciuc. Entuziasmul lui, cit o fi de naiv, e legat numai de lumea și de credința noastră comunistă. Cere-i orice, face, în numele conștiinței acesteia. Atunci de ce să te sicie naivitatea lui? Strică drumului nostru? Nu strică. Știi bine că, oricîte ciudățenii are, oamenii țin la el. Țin, domnule. Îi mai zic și aiurit, dar nu-l rid, îl iau în serios, îl știu om gospodar și cu inima largă, cinstit până la incredibil. Așa-i el, și așa se va stinge. Dar cu băiatul, într-adevăr ai greșit. Nici n-am cuvinte să calific purtarea ta. Dacă a simțit Mihai ceva din atitudinea ta, ce faci? Ei, las-o-ncolo, ce să simți? Doar n-am vorbit cu el de cinci ori din toamnă și pîn-acum. He-he, frumos! Iată că se simte! Nu s-o fi întreb de ce nu-i dai atenție? Ba, parcă i-ai dat, ai fost pe cîmp, ai umblat o jumătate de zi pe arături cu președintele, i-ai măsurat și tu adîncimea brazdelor,

ȚARA ȚOATĂ NI-I CUNUNĂ

Sună codrule voios
Să răsune plai-n jos
Glas de doină fermecată
Pentru țara mea bogată.
Sună codrule din frunză
Lumea toată să auză
Că ni-i traiul fericit
Cum de mult l-am tot dorit.
Bucuria stă la masă
Soarele la grindă-n casă
Deși noaptea ni-i senină
In văpaia de lumină.
Sună codrule, mai sună,
Toată țara ni-i cunună
De belșug și voie bună.

Cules de CHIRA VERA
Tg. Lăpuș, regiunea
Maramureș

dar n-ai vorbit cu el. Poftim, poți jura că n-a simțit nimic? N-ai vorbit cu el... Dar de el, de dezvoltarea lui, nu răspunzi? A, el face parte din organizația de tineret a S.M.T.-ului. Ce ușor ne spălăm pe miini, cum abdic de la un principiu, cum se deschide prăvălișul către alte abdicări. N-ai vorbit cu Mihai pentru că e fiul lui Zaharie Cînepă, știi că-i slăbiciunea bătrînului, doar de atitea ori îți vorbește despre el. Și cu toate acestea în casa lor ai fost, ai mâncat de pe masa lor, și mai zici că nu-l prea porți la inimă... Ce dracu se petrece cu mine astăzi, domnule, oricum o învîrt și o sucesc, dau de mocirlă ce nu-mi place. Dacă nu m-aș cunoaște, mi-aș zice ticălos fățarnic, aș merita să mă scuip și să mă pălmuiesc. N-am, domnule, nimic cu oamenii aștia, ia, mă îndispuie și ei citeodată, ca și alții, și a doua zi, sau chiar în ceasul următor îmi trece. Nu, asta nu ți-a trecut. Să-ți treacă, domnule. Sau vrei să zici despre tine că nu ești un bun comunist?

Dă-o dracului, Ioane, că aluneci prea departe!

Sînt obosit, își zise el după un timp. Simțea căldura sobei cum îl pătrunde și-l înmoaie și-l lenevește, i se dezmoreau încheieturile și i se îngreunau pleoapele. Totuși, gindea cu ascuțime, deci imputările acestea oricum și le-ar fi făcut, își zicea. Poate le exagerează din cauza oboselii... da, numai din cauza oboselii. Aș dormi că astă-noapte numai somn n-am avut... Ședința de ieri, Zaharie, Pocăitu... Ia, uite-al dracului, și Pocăitu ăla! Ai lipsuri multe, măi Ioane. Te înțeleg, organizare, reorganizare, întărire economică — treburi să doboare și un catir — dar munca de partid nu-i numai atîta, frate! S-a trezit și ăla să intre în partid. Păi, de ce-i zici „ăla”? Ce, el nu-l om? Da, domnule, încă de azi dimineață, de cînd își spărgea capul să afle ce gîndește „badea”, și-a dat seama că pe undeva munca lui de partid, esența muncii tale, Pădurene, scîrție. Și nu-i bine, Ioane.

erativa agri-
cu 16 ani în
lui a fost să-
... Poate a
lar Gherghi-
fața acestui
soție de pri-
pe care o
fost plantat
ti cînd s-a
nent care a
primii pași
măr crescut
icăul de azi,
i evocă acei
numită (pri-
de echipă
de pe atunci
mai multe,
sfătuindu-se
sat drept
la săpat, la
zentă peste
s-a dat în-
ri grele care
i, conducînd
rtul îngră-
erindu-se să
Flasul ei se
în adunările
r, venea cu
triva meto-
cît și impo-
pe tinjală.
tărea; încet,
alături de
marchează

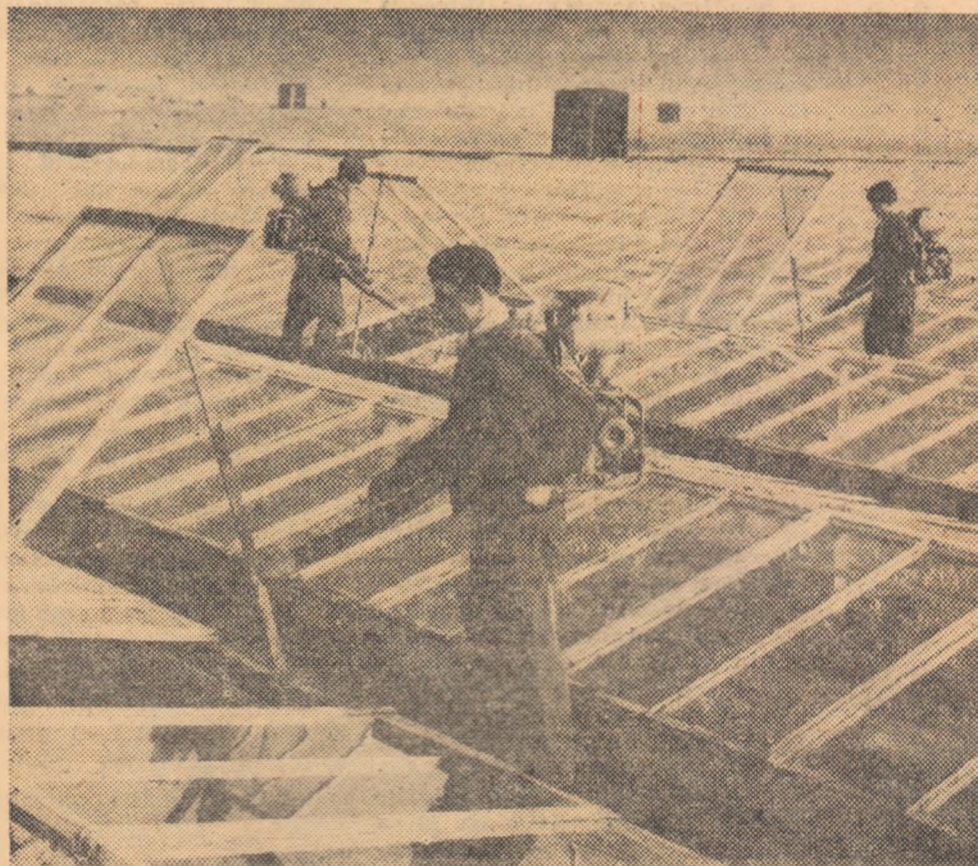
încă o treaptă în viața Gherghinei Cojocaru. Își amintește că în acele zile ieșiseră copiii de la școală să planteze un șir de arbori pe marginea șoselei. I-a văzut din autobuzul care o ducea spre Călărași, la școala de brigadier. În primăvară, cînd ea era confirmată brigadieră, pomișorii dădeau frunză. Au crescut mai iute parcă în anii cînd cooperativa s-a lărgit. În 1958, prin fața lor treceau de acum patru brigăzi de cîmp și nu doar spre holdele de grîu și porumb ci și spre zecile de hectare cultivate de puțin timp cu orez, spre grădina de legume, spre cîmpurile de sfeclă de zahăr și floarea soarelui, spre grajdurile cele noi. An de an oamenii culegeau tot mai multe succese, casele se umpleau de tot mai multe bucurii. În 1959-1960 Gherghina Cojocaru a fost trimisă de partid într-un sat vecin ca instructoare. În această muncă ea a învățat multe, a căpătat maturitatea unui adevărat comunist. Poate de aceea oamenii din satul ei i-au arătat atîta încredere și prețuire încît au ales-o președintă a cooperativei agricole. A fost anul cînd pomul din centrul satului și mărul din curtea sa dădeau primele roade. A fost anul cînd la propunerea consiliului de conducere s-au extins orezăriile, grădina de legume... Și tot atunci s-au pus bazele primului nucleu al crescătoriei de păsări. Pînă atunci nimeni nu se gîndise să se ocupe de păsări, deși fiecare țaran cooperator creștea găini, rațe, găște

în gospodăria personală. Femeile s-au oferit să se ocupe de acest sector, primii pui fiind colectați de la cooperatori. Impreună cu îngrijitoarele Vasila Belciu, Floarea Nedu și Maria Coloianu au trecut apoi la selecție, astfel că în prezent s-a ajuns la 3 000 găini matcă de rasă superioară. Azi, despre cooperativa agricolă din Cuza-Vodă se vorbește cu admirație. Cooperativă milionară, cu un fond de bază de 8 milioane. Ce-i de mirare aici? Cît cîștigă cooperativa numai de la grădina de legume, vița de vie, de la orez s-au sfeclă de zahăr! Și apoi producția de grîu: pînă la 3 000 kg la ha, și de porumb 2 500 kg, floarea soarelui 2 100 kg. Dar despre cele 700 bovine și 800 porci ce ar fi oare de spus? Un adevărat combinat agricol...

Producțiile amintite mai sus sînt cele ale anului trecut — an record pentru cooperativa agricolă de producție din Cuza-Vodă în toate sectoarele. Și anul ce vine va fi la fel de bogat.

Gherghina Cojocaru are și îndatoriri obștești în afară de acelea de președintă a C.A.P. Numele său este la fel de cunoscut în satele din jur ca deputată în Marea Adunare Națională. O cunosc copiii care învață la școala nouă din comuna Independența, o cunosc oamenii din satul Odobescu pe care i-a sprijinit la electrificare, cei din satul Cunești, care au acum un magazin mixt...

INA MARIN

Prăuirea cu insecticide a legumelor în răsadnițe

CERCETĂRI, REZULTATE ȘI PERSPECTIVE ÎN AMELIORAREA GRIULUI DE TOAMNĂ

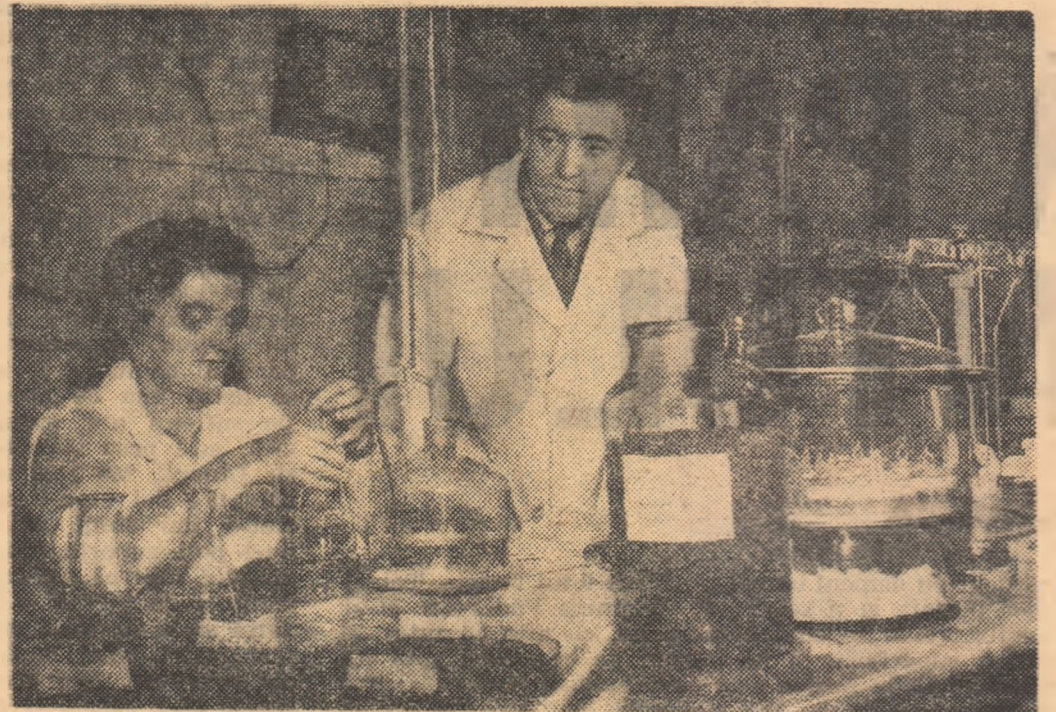
de prof. dr. docent NICHIFOR CEAPOIU
membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România

Dintre mijloacele mai importante de sporire a producției de grâu de toamnă menționăm: aprovizionarea anuală a gospodăriilor agricole de stat și cooperativelor agricole de producție cu sămânță din soiurile de mare productivitate, raionarea soiurilor pe zone potrivit cerințelor lor față de climă și sol, folosirea rațională a îngrășămintelor, însămintarea griului într-un teren bine pregătit, la epoca optimă, aplicarea lucrărilor de îngrijire corespunzătoare și combaterea bolilor și dăunătorilor. Un factor important de sporire a producției îl constituie irigarea culturilor de grâu, acțiune care va căpăta în viitor o extindere din ce în ce mai mare. O mare importanță prezintă introducerea și generalizarea în unitățile agricole socialiste a soiurilor de grâu de mare productivitate.

Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, încă de la înființarea sa, s-a preocupat în mod deosebit de problema cercetărilor privind sporirea producției la grâu. Prin grija partidului și a guvernului au fost aduse din diferite țări numeroase linii și soiuri de grâu de toamnă care au fost studiate atât în rețeaua experimentală a institutului cât și în rețeaua

experimentală a Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor. Pentru o examinare cât mai corectă și obiectivă a materialului s-au folosit metodele cele mai moderne de experimentare. Diversitatea condițiilor de climă și sol din cuprinsul țării dar, mai ales variația elementelor climatice de la un an la altul ne-au permis să facem o caracterizare completă a soiurilor și liniilor de grâu de toamnă sub aspectul potrivirii lor la condițiile de mediu din țara noastră.

Pe baza rezultatelor obținute în rețeaua experimentală a institutului și în rețeaua Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor au fost recomandate, introduse și generalizate în gospodăriile de stat și în cooperativele agricole de producție o serie de soiuri de grâu de toamnă valoroase ca: *Bezostaia 1*, *Skorospelka 3*, *Ponca*, *Harrach*. Dintre soiurile românești a dat bune rezultate soiul *Cenad 117*. Caracteristica principală a acestor soiuri este productivitatea. Astfel sporurile de producție obținute în diferite regiuni ale țării comparativ cu vechile soiuri cultivate în țara noastră variază între 10—40 la sută. În unii ani și în unele regiuni, surplusurile de producție au fost și mai mari.

În secția de tehnologie a Institutului de Cercetări Zootehnice din București, inginerul Ion Arșișanu, șef de laborator și tehniciana chimistă Elena Giurgucă determină conținutul de substanțe nutritive al furajelor.

Productivitatea ridicată a soiurilor sus-menționate se explică prin aceea că ele au un potențial mult mai ridicat de folosire a îngrășămintelor și în general a condițiilor de fertilitate sporită a solurilor ca urmare a faptului că au elementele productivității mai bine dezvoltate și sint mai rezistente la cădere, la ger, la secetă și la boli decât vechile soiuri.

Paralel cu acțiunea de îmbogățire a materialului inițial cu linii și soiuri procurate din toate țările cu tradiție în munca de ameliorare, au fost introduse cele mai noi metode și scheme de ameliorare pentru ca cercetările să se desfășoare la nivelul ultimelor cuceriri ale geneticii și ameliorării din țările cele mai avansate.

În perioada 1958—1962 au fost create la Fundulea prin metoda hibridării și selecției individuale repetate o serie de linii de grâu de toamnă care au fost introduse în 1963 în rețeaua experimentală republicană, fiind încercate în culturi comparative timp de 3 ani. Pe baza rezultatelor obținute de la diferitele stațiuni s-au remarcat liniile: *F 55—62*, *F 302—62*, *F 349—62*, *F 283—62*, *F 141—62*, *F 194—62*, ș.a. Aceste linii întrec în producție cu 7—20 la sută, soiul foarte valoros *Bezostaia 1*, iar soiul *Triumph* cu 13—33 la sută, având în același timp unele însușiri fiziologice superioare soiului *Bezostaia 1* ca precocitate, rezistență la

boli, la secetă și la ger. Liniile create au însușiri foarte bune de paniculație și pot fi cultivate în zone cu climat mai diferit. Ele urmează a înlocui în cultură soiurile *Triumph* și *Bezostaia 1*, cultivate în cimpia Bărganului.

Urmind îndemnul partidului, cercetătorii de la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea și de la institutele de învățământ superior agronomic își vor îndrepta atenția și intensifica eforturile în următorii 5 ani, spre noi probleme de ameliorare de mare importanță pentru agricultură.

Una din acestea este crearea hibrizilor de grâu prin folosirea formelor cu polen steril și a formelor care restaurează fertilitatea polenului. Cercetările privind hibridarea între diferitele soiuri de grâu, efectuat în diferite țări, arată, că fenomenul heterozis (vigoare mare a hibrizilor din prima generație) este bine exprimat la grâu, obținându-se sporuri de producție de 20—50 la sută.

În țara noastră se lucrează la transformarea soiurilor normale în soiuri cu polen steril și soiuri restauratoare de fertilitate a polenului în scopul obținerii de hibrizi pentru producție. Lucrările de transformare implică și un alt obiectiv important și anume obținerea unor soiuri cu înflorire deschisă care să poată fi ușor polenizate cu polen străin.

RECENSĂMÎNTUL POPULAȚIEI ȘI AL LOCUINȚELOR

În luna aceasta, în întreaga țară, se va face recensământul populației și al locuințelor. Asemenea lucrare statistică are loc, de obicei, din zece în zece ani, în toate țările civilizate și prezintă o deosebită importanță economică și socială. În țara noastră, o astfel de înregistrare s-a făcut, pentru prima dată, în 1838. În anii puterii populare au fost efectuate două recensăminte. Unul a avut loc în 1948. Cel de-al doilea s-a făcut în 1956 — deoarece s-a simțit nevoia de a fi cunoscute mai devreme schimbările survenite în populația țării în acea perioadă de opt ani, bogată în evenimente politice, economice și sociale. În perioada dintre cele două recensăminte, s-a făcut naționalizarea principalelor mijloace industriale de producție și s-a început la economia planificată. Au fost desființate, ca clasă, burghezia și moșierimea; în anul 1949, a început acțiunea de transformare socialistă a agriculturii; prin dezvoltarea industriei, numeroși oameni de la țară au mers la orașe și în centre muncitorești, calificându-se și formându-și o nouă profesie. Și așa cum o familie, când vrea să-și dezvolte gospo-

dăria, își socotește numărul membrilor și toate posibilitățile, țara trebuie să știe numărul populației împărțită pe profesii și specialități, să cunoască ce condiții de dezvoltare are.

Prin recensământul din 1966, se vor obține noi date despre populația țării care a lucrat cu avânt pentru construirea economiei socialiste și al cărei nivel de trai material și cultural a crescut simțitor. Precum se știe, în 1962 a fost încheiat procesul de transformare socialistă a agriculturii. Datorită acestui fapt, s-a schimbat din temelie structura satului. A fost înlăturată definitiv exploatarea omului de către om. Au apărut noi profesii. Numărul intelectualilor și al specialiștilor din toate ramurile agriculturii a crescut. Astăzi aproape că nu există comună în care să nu existe cel puțin 10—15 învățători și profesori; un bibliotecar și un director de cămin cultural; 1—2 medici și tehnicieni sanitari; ingineri agronomi și medici veterinari, tractoriști, mecanici.

Datorită dezvoltării uriașe a industriei socialiste, clasa muncitoare a crescut simțitor și foarte

mulți dintre tinerii de la sate s-au încadrat în rândurile muncitorilor calificați, tehnicienilor și inginerilor. Dezvoltarea învățământului de toate gradele a pricinuit ridicarea nivelului cultural al întregii populații. Cunoașterea noilor stări de lucruri, în amănunt, atât de necesară pentru dezvoltarea și înflorirea continuă a întregii economii nu este cu puțință decât prin recensământul populației. Prin acest recensământ se vor obține date foarte prețioase pentru o mai bună planificare a dezvoltării regiunilor, orașelor și satelor. Informațiile despre nivelul cultural și profesional al tuturor cetățenilor, precum și cele despre sex și vîrstă vor ajuta la o stabilire cât mai justă a distribuției forței de muncă și la amplasarea cât mai rațională a obiectivelor industriale, comerciale, de aprovizionare și social-culturale ce urmează a lua ființă în viitor. E necesar să se știe, de pildă, pe de o parte, câți ingineri agronomi și medici veterinari, câți tehnicieni sint la cooperativele agricole de producție; câți profesori, medici și alți intelectuali sint la sate, pentru a se lua măsuri în dome-

niul învățământului, în vederea completării cadrelor necesare. Pe de altă parte, ținându-se seama de nivelul cultural crescut al populației de la sate (mulți dintre locuitorii satelor au absolvit diferite școli medii și profesionale, și mai mulți au la bază școala generală de opt ani) se vor putea lua măsuri de asigurare în condiții mai bune a dreptului la muncă și a dreptului la învățatură.

Datele privitoare la locuințe vor înlesni cunoașterea amănunțită a fondului locativ din orașe și sate; cum anume e folosit, gradul de uzură. Pe baza lor se va putea face o mai justă planificare a materialelor de construcție pentru locuințele de la orașe și sate.

Recensământul din anul acesta nu se efectuează, deci, numai ca să se știe numărul populației și al locuințelor, ci ca să se obțină datele necesare în vederea dezvoltării cât mai armonioase a economiei și culturii, pentru asigurarea unei vieți an de an mai îmbelșugate, a tuturor locuitorilor patriei.

Oamenii muncii de la sate, alături de întregul popor, sint direct interesați ca recensământul să se efectueze în condițiile cele mai bune. Ei trebuie să-i primească, deci cu încredere, pe recenzorii care vor vizita fiecare gospodărie în parte; să răspundă cu exactitate la întrebările lor, făcînd ca această largă și importantă acțiune să reușească întru totul.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

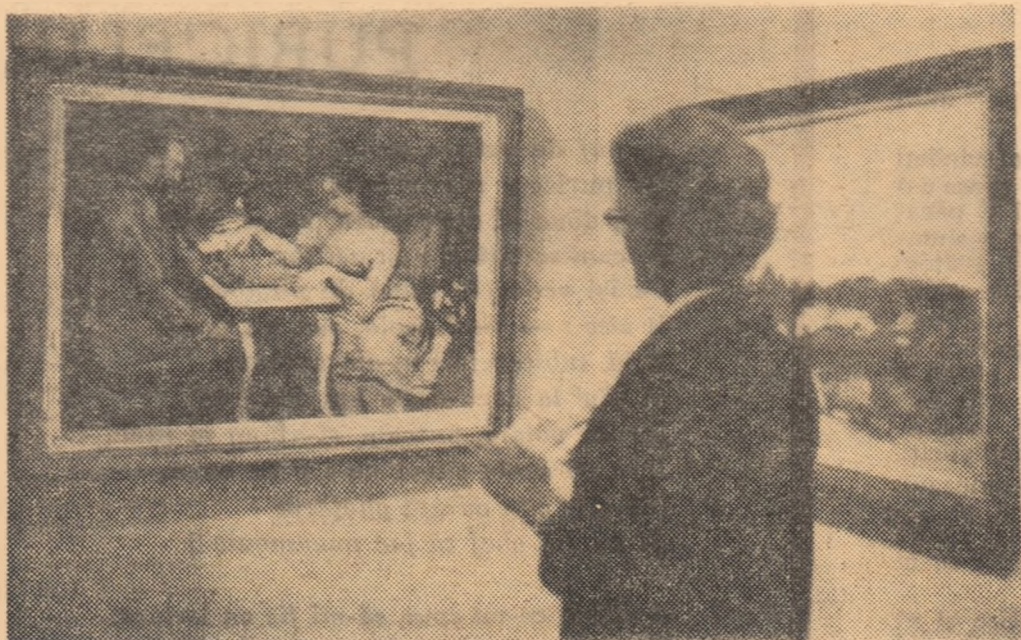
Editura de stat din Ljubljana (Iugoslavia) a publicat în traducerea lui Iojă Smit capodopera lui Mihai Eminescu „Lucafeărul”.

O delegație română condusă de prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de cercetări pedagogice din București, a participat la ședința Comitetului Executiv al Biroului Internațional de Educație ținută la Geneva.

La Ambasada Republicii Socialiste România din Moscova a avut loc o gală de filme românești, urmată de un cocteil. Au luat parte funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., oameni de cultură și știință, reprezentanți ai organizațiilor obștești, ziariști.

Premiul celui de al III-lea Concurs internațional pentru cel mai bun film turistic al anului 1966 a fost atribuit filmului românesc „Vacanțe la Mamaia”. De asemenea, una din cele trei mențiuni acordate la concurs a fost obținută de filmul românesc „Călătorie în Moldova”.

Studentii renumitei școli dramatice vieneze „Max Reinhardt” au prezentat în premieră plesa „Steaua fără nume” de M. Sebastian. Spectacolul, pus în scenă de Sică Alexandrescu, Artist al Poporului din Republica Socialistă România, a fost îndelung aplaudat.

În Elveția, la Zürich, a fost organizată o expoziție a pictorului Alexandru Ciucurencu, Artist al Poporului din Republica Socialistă România.

Ian Smith, primul ministru al Rhodesiei de sud, declară într-un rind că acționează în virtutea unor înalte principii, că are în vedere datoria sa „sacră” de a apăra interesele albilor...

Aceste „înalte principii”, poartă numele: Anglo-American Corporation of South Africa, (societate interesată în finanțele, minele și industria forestieră a țării) Rio Tinto Zinc Corporation, (și-a rezervat monopolul asupra aurului și pietrelor prețioase) British South Africa Company, Barclays Bank, Standard Bank, British Motor Corporation etc. etc. Și Ian Smith s-a angajat să apere interesele acestor societăți străine. Cât de „sacre” sunt aceste interese reiese din cifrele de afaceri. Numai Rio Tinto Zinc Corporation a realizat în anul 1963 un beneficiu de 6,3 milioane de lire sterline.

Firește, în asemenea condiții, societățile străine care au pus mina pe toate bogățiile țării n-au de ce să fie nemulțumite de serviciile aduse lor de către guvernul Smith. Legea asupra distribuției „proporționale” a pământului, confiscă și în agricultură stăpînirea absolută a societăților străine proprietare de plantații, a fermierilor albi. A optsprezecea parte din populație — colonialiștii

SITUAȚIA ȚĂRANILOR DIN RHODESIA

albi — stăpînesc 37 la sută din pământ — care reprezintă însă aproape totalitatea pământului fertil. În schimb 4 milioane de țărani africani posedă 46 la sută din pământul așa-zis arabil, din care însă ei nu pot utiliza, din cauza solului arid, decît aproximativ 9,5 la sută. Țăranii sînt nevoiți să se angajeze ca muncitori pe plantațiile albilor, situație în cele mai fertile regiuni. Pe aceste plantații, pentru un salariu de mizerie, muncind de la revărsatul zorilor pînă la căderea nopții, dormind în bărci de lemn, pe podea, secerăți de boli, ei duc o existență ce nu diferă mult de aceea a sclavilor.

Copiii africanilor au puține șanse de a putea fi instruiți. Pentru ei există doar un mic număr de școli elementare, unde sînt pregătiți în vederea unor munci puțin calificate (supraveghetori de exemplu) pe ma-

rile plantații. Terminind aceste școli, absolvenții nu pot pleca la oraș, nu se pot înscrie la nici o altă școală de grad superior. Semnificativ pentru țelurile urmărite de colonialiști prin acest învățămînt rudimentar este și faptul că în fiecare district „limba maternă” care se predă este aceea a unui trib, un dialect oarecare, punînd în felul acesta bariere lingvistice între africani. Chiar învățătorii acestor școli sînt oprîți, sub amenințarea unor grave pedepse, de a comunica între ei. Ei au de fapt și de drept domiciliu forțat.

Protejînd cu grijă interesele — de loc sacre — ale minorității albe, la rîndul lui și Ian Smith este protejat. Într-o decembrie 1961 un trust anglo-american a acordat guvernului Smith un împrumut de 51 milioane lire sterline pe o perioadă de 30 de ani. Un milion de lire sterline a primit guvernul de la Standard Bank din New York în 1962; 50 milioane lire sterline din partea unui consorțiu reprezentînd mari bancheri din Germania Federală, Franța, Italia și Japonia în 1964.

Lista creditelor este deschisă. Ian Smith dînd dovadă de multă fermitate în afaceri și de un dezvoltat simț de afaceri în principii, este un om sigur pentru monopolurile străine...

E. M.

Ostași ai unei subunități din armata populară a R. D. Vietnam, în timpul unui marș.

MOȘIERI, JANDARMI ȘI... FURCI

Țăranii din Coreea de sud ar trebui să-și găsească o alinare la gîndul că soarta lor nu stîrnește un sentiment urît: cel al invidiei. Iată un lucru de care nu se pot plînge. Ba chiar e singurul lucru de care nu se pot plînge. Căci celelalte — har Domnului! — sînt destule. Dacă n-ar fi decît să socotim că la fiecare opt țărani se află un jandarm, care stă de pază ca nimeni să nu cîrtească: nici împotriva moșierilor, nici împotriva guvernului, nici împotriva sărăciei de care sînt vinovați și moșierii și guvernul, nici împotriva trupelor americane care prefac ogoarele în aerodromuri militare și poligoane de tir. Și, firește, nici împotriva jandarmilor înșiși.

Nu de mult, țăranii din districtele Taegu și Pusan au avut parte de o surpriză. Într-o bună (vorbă să fie!) dimineață, ei au constatat că numărul jandarmilor crescuse pe neașteptate. În loc de unul, erau acum trei sau patru la fiecare opt locuitori. Și nu numai că erau mulți, dar veniseră și înarmați pînă în dinți, aducînd cu ei chiar și mitraliere grele. Satele mișunau de vlăgani în uniformă, cu fețele încruntate, cu armele în cumpănire și degetele pe trăgaci.

Mirarea celor cotropiți de jandarmie nu a durat mult și rostul acestei deosebite atenții de care se bucurau ei a ieșit repede la iveală. Căci în satele respective și-au făcut apariția cîteva figuri pe care cei tineri nu le cunoșteau și de care cei vîrstnici abia își aminteau.

Figurile aparțineau unor mari moșieri de prin partea locului, care, în urmă cu aproape șaisprezece ani, la începutul războiului din Coreea, își luaseră tălpășița de acolo, fugînd pînă hăt departe, tocmai în Statele Unite. Pe urmă, războiul se sfîrșise, anii treceau dar dumnealor nu se înapoiaseră. După nenumărate stăruințe, după ce se ploconiseră pe la toate mărimile din orașele Taegu, Pusan și Seul, țărani au dobîndit o mare favoare: aceea de a lucra pământul părăsit de moșieri, rîcolit de exploziile bombelor și pirjolit de flăcările napalmului.

Nu au căpătat-o, bineînțeles, pe

degeaba. Vreme de șapte ani au trebuit să-l plătească cu bani grei și cu o cotă care varia între un sfert și o treime din întreaga recoltă. Au fost nevoiți să trudească din răsputeri pentru a tîmădui cumplitele răni ale ogoarelor și douăzeci și șase dintre ei și-au pierdut viața, sărînd în aer pentru că loviseră cu plugul sau cu hîrlețul focoasele unor bombe neexplodate. Stropită cu singe și sudoare, glia a început în cele din urmă să rodească și cei care o munceau au prins nădejde că vor izbui să mai potolească intrucitva foamea copiilor lor.

Dar iată că vechii stăpîni au aflat de cele întîmplate și s-au înapoiat. Dacă pământul s-a vindecat și este iarăși bun de lucrat, de ce la adică-telea să nu se aleagă ei cu foloasele? Socoteală boierească, simplă și rentabilă.

Cînd țăranilor li s-a adus la cunoștință vestea că trebuie să restituie foștilor proprietari pământul pentru care făcuseră atîtea jertfe, nu le-a venit să-și creadă urechilor. Cum adică? Dar banii pe care-i plătiseră? Dar munca cheltuită pentru a-i șterge cicatricile războiului? Cine avea să-i despăgubească pentru toate acestea?

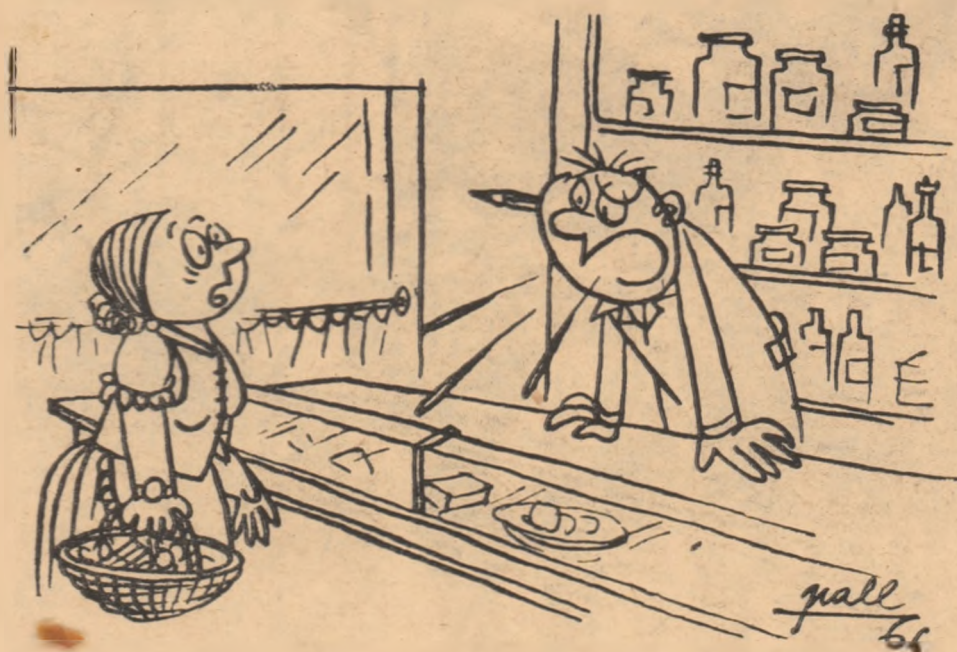
Răspunsul autorităților a fost scurt și cuprinzător: nimeni! De aceea și veniseră jandarmii. Pentru a le aduce aminte țăranilor că sînt țărani și că trebuie să se plece umili în fața voinței moșierilor.

Numai că cei aproape cinci mii de oameni jefuiți astfel de micul lor avut, agonizat cu atîta trudă, nu au fost de acord cu acest punct de vedere. Drept care au pus mina pe furci și pe coase și s-au încăierat cu jandarmii. Aceștia au tras cu pușca, au tras cu pistolul, au tras cu mitraliera. 114 țărani au fost uciși. Dar ceilalți i-au pus pe fugă. Și pe moșieri și pe jandarmii.

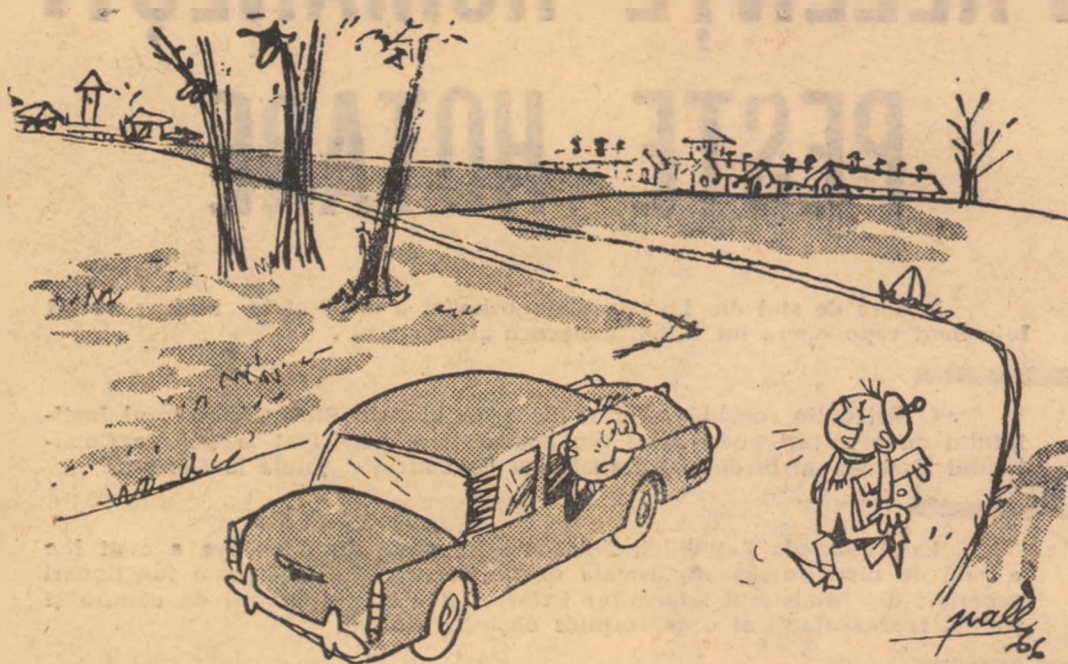
Ceea ce dovedește că nici socoteala din tîrg nu se potrivește totdeauna cu cea de acasă, atunci cînd tîrgul e în S.U.A. și casa în Coreea de sud.

N. MINEI

— Vă rog să vorbiți mai frumos...
— Ia lasă-mă, tovarășă, că mai e pină la Ziua femeii!!!

— Ce localitate e acolo, fiică?
— Sînt noile construcții zootehnice ale cooperativei.

Desene de T. PALL

Tinerete, haine scumpe

Sfirșit de săptămînă la căminul cultural din comuna Valea Mare-Pravăț, raionul Muscel. În program, ca de obicei, seară de dans. Muzică, veselie, tinerete.

Dansez și eu o „repriză”. Cînd să mă întorc la scaunul pe care șezusem, îl găsesc ocupat de un bătrîn girbov, cu părul alb.

— E-al dumitale scaunul? mă întrebă el. Dînd să se ridice

— Stai, moșule, odihnește-te oi fi obosit.

Mă uit mai bine la el. Nu-l cunosc. De unde-o fi?

— Dar cu ce treburi pe la noi?

— Ia, caut să cumpăr niște tinerete

— Cine ar fi nebunul ăla care vrea să vîndă tinerete?

— Așa zic și eu. Azi, cînd e o plăcere să trăiești, cam greu să afli tinerete de vînzare. Vezi, ăsta mi-i necazul. Umblu și nu găsesc amatori.

Cît stăm noi de vorbă, în sală își face apariția Petre I.

Manole, un flăcău de vreo douăzeci de ani, pornit pe scandal. Orchestra cîntă un tango, dar Manole al nostru cere, sus și tare, o sîrbă!

— Măi Petrică, spun cei din jur, să se termine tangoul și-apoi...

— Nuuu! N-am eu probleme cu tangoul!, urlă Manole. Eu, hîc, vreau acum! la o parte, bă, că te caftesc!

Tocmai atunci apare, colac peste pupăză, încă un as al scandalului, Tore Ștefănescu, afumat ca și Manole. Petrecerea se strică, fetele se retrag pe margini.

După ce scandalagii se mai potolesc, numai ce-l văd pe moșul cu care stătusem de vorbă că se duce la ei:

— Tovarăși, nu vă supărați, vreau să vă-ntreb ceva.

— Ia lasă gura, ghiuj bătrîn. Ai de gînd să ne ții și tu vreo morală?

— Nu, taică. Vreau numai să vă-ntreb dacă n-ați fi dispuși să-mi vindeți mie tineretea voastră

— Ce faceeee?, se miră Manole și Tore.

— N-ați vrea să-mi vindeți tineretea voastră, că și-așa n-o folosiți cum trebuie? E păcat s-o irosiți cu beții și scandaluri. Hai, cît cereți? Plătesc bine. Tineretea-i haină scumpă.

Nu știu ce se petrece în mintea aburită de alcool a lui Manole și Tore. Atît numai că fac amîndoi la stînga-mprejur și ies împleticiți.

— Păcat, zice moșneagul. Am umblat atîta pină să găsesc doi inși care-și bat joc de tinerete, da uite că nici cu ei nu fac tirgul.

Și zîcînd acestea iese și el în noapte. Nu știu nici pină azi cine era. Aș vrea totuși să-l ajut. M-am gîndit și cum: dacă cunoașteți pe cineva care nu-și folosește tineretea cum trebuie, scrieți-ne la redacție. O să-i dăm moșneagului de știre prin presă.

GEORGE TOPOLOG

ZBORUL PURICELUI

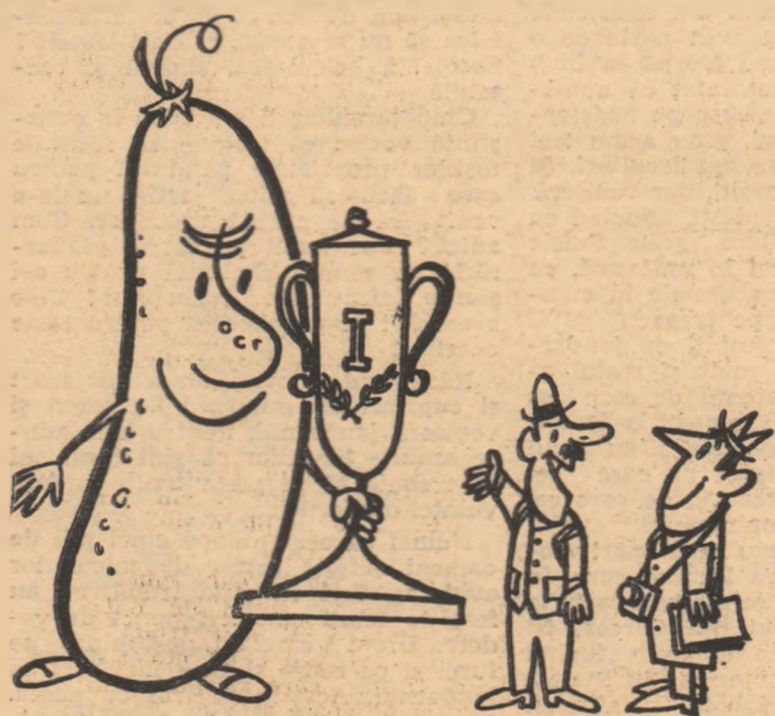
*În puș de vultur, cuibărit odată,
Un purice-a zburat prin slava toată
Și-a doua zi, spre seară, mi se pare,
De cum se întîlni c-un verișor
Ce își vedea în tihnă de plimbare,
Ii zise: — Vezi acolo, sus, un nor?
Află, iubite: ieri m-am avîntat
Și pîn' la noru-acela am zburat!
Iar de voiam, puteam să-ajung la lună,
Însă pe-acolo clima nu-i prea bună.
(Se zice că-i curată ghețării
Și nu am chef să fac pneumonie!)*

— Ceea ce-mi spui, să-mi fie cu iertare,
Dar nu prea pare lucru de crezare!
Cum asta? Chiar tu singur ai zburat
Taman acolo-n cer? Adevărat?!

— Ei, nici așa, chiar singur, că vezi bine...
'Am mai luat și-un vulturaș cu mine!

MIHNEA MOISESCU

Cooperativa agricolă din comuna Sintion, regiunea Crișana, a fost distinsă cu premiul I pe țară pentru cea mai mare producție de castraveți în cultură forțată: 12,5 kg pe metru pătrat.

— Faceți vă rog cunoștință cu campionul nostru republican!!
Desen de NIC. NICOLAESCU

Anecdote

Tatăl, care îi rezolvă totdeauna lui Gheorghită temele la aritmetică, se întîlnește pe uliță cu bătrînul învățător.

— Ia uite, dom'le exclamă învățătorul, ce ție-e și cu ereditatea asta! Mă uit la exercițiile pe care ție dau lui Gheorghită al dumitale pentru acasă. El face exact aceleași greșeli pe care le făcea și dumneata acum 20 de ani, cînd îmi erai elev!

Odată un autobuz care deservea clienții unui hotel a intrat în gardul care împrejmua casa vestitului scriitor Rudyard Kipling. I-a dărimat și a pricînit stricăciuni în grădină. Kipling a adresat o scrisoare proprietarului hotelului, cerîndu-i despăgubiri. Neprimind nici un răspuns, el l-a trimis o a doua scrisoare. Rezultatul a fost același. Indignat, scriitorul a hotărît să se deplaseze personal și să

stea de vorbă cu proprietarul. După ce l-a ascultat cu atenție, acesta l-a mărturisit:

— Domnule Kipling, am vîndut prima dv. scrisoare cu două lire, a doua cu șapte lire. Dacă îmi mai trimiteți încă una, cred că o să-mi ajungă banii pentru a vă despăgubi.

Cunoscutul pictor german Adolf Menzel s-a dus o dată la frizer să se tundă. După ce s-a așezat în fotoliu, frizerul, care considera de datoria sa să-și distreze clienții cît timp era în exercițiul funcțiunii, l-a întrebat:

— Cum să vă tund?
— În tăcere — i-a răspuns Menzel.

— De cîte ori te întîlnesc, îmi amintesc de Vasile.

— De ce? Doar nu se-măn de loc cu el.

— Este drept, dar și el îmi datorează 500 de lei.

MUZEISTICE

Cu ghizi

„Sute de ani, deci, omul Urcă o nouă treaptă...”
Spre-a ne convinge, ghidul Un elefant ne arată.

Fără periodizare la unele muzee etnografice

Suveici, coșuri, pieptare Noi is și încă-n vrac. Cîștim cu tulburare C-au implinit un veac.

Ruinătorului de monumente

Călcînd peste ruine Te vrei monumental. Privindu-te mai bine Ne pari doar acefal.

GHEORGHE TUDOR